

Armoa ja rauhaa veli Gunnar Persäter

Olen rauhan asialla, mutta huolestuneena liikkeellä. Olen tehnyt pitkän viestin sillä toiveella, että voisitte lapin maalla vanhinten kanssa siihen perehtyä. Toivon ja uskon, että se synnyttää minussa ja Teissä siellä lapin maalla uskoa Jumalan Sanaan, joka kiteytyy Herrassa Jeesuksessa. Viestiä ei ole suunnattu ketään vastaan. Viestin tarkoitus ei ole synnyttää levottomuutta, vaan lepoa meidän Herrassamme Jeesuksessa virren sanoin:

"On lepopaikka suloinen, laitettu Golgatalla. Jeesuksen verihaavoissa, niitä nyt katselkaa"

Kyseessä on kannanotto Jellivaaran 2013 viimeiseen saarnaan. Olen tehnyt siitä valtavan hienoja Raamatullisia löytöjä, mutta valitettavasti myös Raamatunvastaisia näkemyksiä aivan keskeisimmistä asioista. Näitä molempia haluan olla jakamassa rakkauden hengessä.

Kannanoton tausta on huolestumisessa. Suomessa on laajalti huolestuttu siitä, onko opetus samaa, jota Raamattu opettaa ja jota lapsuudessa on kuultu? Kyseessä on kristittyjen hätähuuto oikean Raamatullisen opetuksen puolesta.

Kannanottoa on pilkottu useaan eri tiedostoon, jotta kiireinen lukija voi halutessaan keskittyä itse kannanottoon, sen perusteluihin tai tekijän omiin kokemuksiin erikseen.

Tätä viestiä on lukenut ja kommentoinut muutamat vanhemmat ja nuoremmat kristityt veljet ja sisaret Suomessa eri paikkakunnilla. Lisäksi tämän ovat lukeneet muutamat sananpalvelijat. Olemme pohdiskelleet, mikä on oikea tapa julkaista tämä kannanotto. Aluksi ajattelin, että kaikkien meidän parhaaksi se on silloin, kun siitä tehdään kirja. Nyt olen ajatellut, että kirja saattaa synnyttää levottomuutta kristityissä teidän korkean asemanne tähden? Eräs mahdollisuus on jakaa kannanotto sananpalvelijoiden tai pelkästään lähetysmiesten kokouksessa. Sananpalvelijoillahan on vastuu julistamansa sanan lisäksi myös esikuvallisesta elämästä, jolloin he eivät lähetä kannanottoa eteenpäin "vääriin käsiin".

Tähän toivoisin Teidän lapin vanhinten näkemyksiä. Mikä on viisasta ja Raamatun sanan mukaista? Millä tavalla kannanotto pitäisi julkaista, jotta se olisi esikoislestadiolaisen herätysliikkeen kannalta kaikille meille avuksi? Olisiko viisainta jättää kannanotto kokonaan julkaisematta?

Raamatun oppimisen kannalta kannanoton tekemisen koin henkilökohtaisesti hyödylliseksi. Esimerkiksi saarnan pyhitysosuudesta alkureaktion jälkeen minun oli tunnustettava, että saarnan opetus kuitenkin oli enemmän oikeilla jäljillä, kuin olin arvellut. Ehkä joku muukin voi rakentua tästä kannanotosta ja pohdiskelee, mitä Jumala minulle tahtoo sanoa?

Viestin liitteenä seuraa johdanto varsinaiseen kannanottoon. Johdannossa perustellaan laajemmin, miksi juuri tämä saarna on valittu. Samoin kerrotaan tekijän motiivista ja syistä sen tekemiseen. Lisäksi siinä pohditaan esikoislestadiolaista

identiteettiä, jossa perustellaan identiteetistä käsin lapin vanhimpien hallinnollisen vallan oikeutusta.

Toisena liitteenä viestissä seuraa itse kannanotto.

Kolmantena liitteenä on tekijän omia kokemuksia, josta selviää, minkälaisista lähtökohdista ja kokemustaustasta kannanotto on syntynyt.

Rauhan ja rakkauden terveisin

Tapani Ihalainen, Pationpolku 7, 15820 Lahti, tapani.ihalainen@phnet.fi,

puh: +358407201719